

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 6Co/71/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708899656  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1708899656.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Spoločnosť Ježišova, Panská ul. č. 11, Bratislava, zast. advokátkou JUDr. Annou Besedičovou, Dlhá ul. č. 7, Ivanka pri Dunaji, proti žalovaným: X/ O. R., bytom T. K.. Č.. XX, O. H. C., 2/ R. C., T. Š. K.. Č.. XXX, E. H. T., 3/ T. H., T. D. K.. Č.. XX, T., žalované 2/, 3/ zast. advokátkou JUDr. Máriou Peráčkovou, Hrušková ul. č. 21, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo 14. septembra 2012 č. k. 10C/20/2008-194, pomerom hlasov 3:0, takto

### rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutých častiach z r u š u j e a vec sa v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vypratania zadnej časti ( troch posledných miestností na prízemí ) budovy súp. č. XX nachádzajúcej sa na T. K.. Č.. XX R. O. H. C. postavenej na parcele č. XXX zapísanej na LV pre kat. úz. O. H. C. č. XXXX. Žalobcovi súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalovaným 2/, 3/ trovy konania 335,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému 1/ nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Túto nehnuteľnosť v minulosti užívala matka žalovaných L. R., ktorá zomrela dňa XX. X. XXXX. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 9C/132/2002 bolo právoplatne určené, že nájom bytu neprešiel z L. R. na žalovaného 1/. Dedičské konanie po matke žalovaných bolo pre nemajetnosť zastavené. Žalobca tvrdil, že v zadnej časti predmetnej nehnuteľnosti sa nachádzajú veci po L.Í. R. a to šatstvo, starý nábytok a drobné kuchynské vybavenie. Z výpovedí žalovaných vyplynulo, že tento hnutelný majetok po ich matke bude užívať žalovaný 1/, ktorý sa k vlastníctvu k týmto veciam prihlásil. Na pojednávaní dňa 20. 4. 2012 žalovaný 1/ vyhlásil, že býva u žalovanej 2/. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Žalovaní ako právni nástupcovia - dedičia po L. R.A. majú v spore postavenie nerozlučných spoločníkov. Ak by bolo žalobe vyhovené, „súd by prekročil skutkové vymedzenie nároku žalobcu, ktorým je súd viazaný.“ Okrem toho, žaloba nesmeruje proti R. U., F. X. X. XXXX - sestre žalovaných. Predmetné hnutelné veci vlastní žalovaný 1/ a preto sa žalobca v budúcnosti môže samostatnou žalobou domáhať vypratania predmetnej nehnuteľnosti voči nemu. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému 1/ uloží povinnosť vypratať zadnú časť predmetnej nehnuteľnosti pozostávajúcu z troch posledných miestností na prízemí a odovzdať ju žalobcovi bez práva na bytovú náhradu. Poukázal na to, že dedičské konanie po matke žalovaných bolo zastavené pre nemajetnosť v konaní sp. zn. 31D 1278/2002. Poručiiteľka v čase smrti vlastnila hnutelný majetok nachádzajúci sa v predmetnej nehnuteľnosti, ale išlo o majetok nízkej hodnoty. Dedičské konanie nebolo zastavené z dôvodu, že by neexistovali dedičia, ani z dôvodu, že by neexistoval žiadny majetok poručiiteľky, ale práve z dôvodu, že

išlo o majetok nízkej hodnoty. Žalobca odvolaním napadol aj výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovaným 2/, 3/ trovy konania 335,20 eur. Odvolanie v tejto časti odôvodnil tým, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých mal súd prvého stupňa o trovách konania rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a teda ich náhradu žalobcovi nepriznať.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania ( § 212 ods. 1 O.s.p. ), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na závere, že „povinnosť vypratať nehnuteľnosť je daná nerozlučným spoločenstvom odporcov ako dedičov.“ S týmto záverom odvolací súd nesúhlasí. Bolo preukázané, že matka žalovaných L. R. W. C. XX. X. XXXX, teda ešte pred podaním žaloby, že dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť a že v predmetnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu sa nachádzajú jej veci, ktoré síce neboli predmetom dedičského konania pre svoju nízku hodnotu, ale žalovaní sa dohodli, že tieto veci bude užívať žalovaný 1/. Ten totiž na pojednávaní dňa 14. 9. 2012 uviedol, že veci, ktoré sa nachádzajú v predmetnej nehnuteľnosti, vlastnila matka žalovaných, ale „sú teraz moje, ja som ich prakticky teraz zdedil.“ Žalované 2/, 3/ v predmetnej nehnuteľnosti nikdy nebývali, býval tam v minulosti pred smrťou matky žalovaných spolu s ňou žalovaný 1/. Na pojednávaní dňa 14. 9. 2012 uviedli, že sa dohodli, že všetky veci po ich matke zostanú žalovanému 1/.

Z týchto skutočností podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní je žalovaný 1/. V konaní o vypratanie nehnuteľnosti totiž žaloba musí smerovať proti tomu, kto bez právneho titulu nehnuteľnosť užíva, čím neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva jej vlastníka ( § 126 ods. 1 Obč. zák. ). Nie je žiadny dôvod, aby sa v takomto prípade rozsudok vzťahoval na všetkých dedičov, teda aby všetci dedičia, teda aj tí, ktorí nehnuteľnosť neužívajú, boli účastníkmi konania o vypratanie nehnuteľnosti, ktorú za svojho života užíval ich právny predchodca.

Z toho vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny v napadnutej časti, ktorou bola žaloba proti žalovanému 1/ zamietnutá. Preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok v tejto časti a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ak sa potvrdí, že veci po matke žalovaných sa stále nachádzajú v predmetnej nehnuteľnosti, a že sa žalovaní dohodli, že tieto veci bude vlastniť žalovaný 1/, bude treba žalobe proti nemu vyhovieť. Súd prvého stupňa sa však bude musieť vysporiadať s tvrdením žalovaných 2/, 3/ obsiahnutým v ich podaní z 30. 3. 2012 ( č. l. 155 ), že veci nachádzajúce sa v predmetnej nehnuteľnosti treba považovať za veci opustené. V takom prípade by zrejme žalobcovi vznikla povinnosť vydať predmetné veci žalovanému 1/, ak by o ne prejavil záujem. Ak by o ne záujem neprejavil, tieto veci by zrejme pripadli štátu ( § 135 Obč. zák. ).

Súd prvého stupňa žalobu proti žalovaným 2/, 3/ právoplatne zamietol. Žalobca teda v konaní nemal úspech vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a preto im voči nemu vznikol nárok na náhradu konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolaní namietol, že tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, a že preto súd prvého stupňa mal použiť § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Tieto dôvody hodné osobitného zreteľa žalobca špecifikoval v odvolaní.

Odvolací súd nemôže v rámci odvolacieho konania urobiť záver o tom, či tu sú alebo nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa z hľadiska § 150 ods. 1 O.s.p., pretože by tým účastníkom konania znemožnil odvolaním napadnúť jeho záver v tejto otázke, a tým by porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok aj v časti, ktorou bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovaným 2/, 3/ trovy konania 335,20 eur a podľa ods. 2 vec aj v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom súd prvého stupňa bude musieť posúdiť, či tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 2/, 3/ rozhodnúť podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu teda úspešnému žalobcovi nepriznať.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá proti žalovaným 2/, 3/, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania ( § 224 ods. 3 O.s.p. ).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.